

Danckertsen

Matth. Evang. Lib. 6. Cap. 33. Vers.
Men adspørger først Guds Riige og Hans Retfærdighed/
saa skal alt andet tillægges Eder.

Betrugtet,

Da

BRUDGOMMEN

Ædle og Vel-Fornemme
MONSIEUR

Andreas Danckertsen,

BRUDEN

Dyd = Ædle og Dyd = Fisrede
JOMFRUE

Jomfr: Diderica Gasmer,

Celebrerer Deres Hontidelige Bryllups = Fest i Hoy - Velbaerne,
Hoy = Ædle, Vel = Ædle og Hoy = Fornemme Venners Nærvarelse.

Bergen, d. 17 Nov.

1763.

Skyldigst og Ærbedigst

Brude - Huusets

Sær forbundne Ven og ydmyge Diener,

Chr. LarSEN.

Imprimatur

FRIDRICH ARENTZ.

Bergen,
Trykt hos Kongel. Majests. privile. Bogtrykker, Christoph Koiberg.

MORGENSTIERNE

9 M 3 5 4 6 8 = 1 3 2 8 0 3 1 0 2 9

MONSIEUR

Seg aabnede og saae et Kierligheders Brev
Fra Guld, en Himmelst Stiil, hvor Aanden Verket drev,
Deg tænkte, Ach, min Aand! her kan du dig forlyste,
Om du saa hemmelig i Hiertet Sorg end bær,
Af denne Drue du skal Træstens Saft ret kryste
(Da Øyet skinner i en Morgenstierne skier)
Adspærge Guds Rüge og du finder,
Hvor Naadens heele Lys oprinder.

Teg tænkte, see her er for dig den beste Tid!
Guds Majestetist Glands nu kaster Straaler blid;
Her fandt jeg Nogelen til Himmel-Skattens Kammer,
Hvor Aandens Bidnesbyrd saa sterkt et Lofte var;
Jeg saae Guds Kierlighed, hvor den sin Sonner ammer,
Og Detre samme Kraft i Naadens Samling bar!
Var her da intet meer at skue?
Ach, jo! end meer' - - - Guds kierlig Rue.

Kom Troens Dronning hid, og himmelst Visedom her,
Bud første Ord, naar du Guds Rüge mon' adspærge,
Du hører, og du kan dog aldrig mol saae here;
Chi Ordet vølder ud af Kierligheders Flod:
See! Evigheds Monarch med Naadens Spur mon' røre,
Dit Hierte, at du saaer et Himmel-skyrket Mod,
Saa du i Aandens Frihed forer,
Dit Ord og stedse Naade hører.

Ran Salomon dog saae (som blot om Visedom bad)
All den Lyksalighed, der gører Hiertet glad;
Saa er her lige Regt, du Aandens Segel haver
Derpaa, ja meer, adspærge Guds Rüges Herlighed,
Den skenker dig det alt - - - Lyksaligheders Gaver,
At hvort et Trin du gior, er Glædens gyldne Fied
Til dette Væsen med din Tanke,
Hvor du kan Kierligheden sanke.

Forundringefuld jeg saae de Honning = sode Ord
At drybe af den Mund , der dækker Raadens Bord,
Og setter Kierlighed, som Himmel-slydend' vitter
For sin udvalgte Slegt , hvis Dyds Bestandighed
Af saadan Unde = Kraft sin beste Krone fletter,
Og midt i all Uroe dog finder Glædens Fred:
Jeg tænkte, Ach! hvor godt at spørge
Guds Riige ad , der mon forsørge.

Men Centner = vigtig Ord , hvor skal du fatte Grund
At gaae med disse ind til Himlens Fryde = Lund?
Jo just til dette Sted , Guds Billie med dig tiler,
At spørge hannem ad - - - i samme Øyeblik,
Guds heele Kierlighed samtykkende selv smiler,
Og giver dig sit Ja med Raadens sode Nik,
Hvis Birkning i dit Herte brender,
At Himlens Billie strax du kiender.

Sog nu min Tanke hen til kiendelige Spor
Hvor du kan finde dem , hvis Lyst er disse Ord;
Mon' du ey ligesom et Echo af til Lykke
Kan høre allered? ved det at Himlen har
Selv givet her i Dag sit yndefuld Samtykke,
Med Raadens Alt til det Vel = Edle Brude = Par:
Nu seer Du at Guds Almagt sorger
For dem , som ham i Troe adsperger.

Nu vel , er Nøgelen til Skattens Kammer det,
Adsørg Guds Riige - - - godt ! min Tanke treffet ret,
Du hørte jo det alt skal saadanne tilfindes,
Og seer det nu som i et Centro være lagt,
Ja alt paa denne Dag saa glædelig at viades
Af twende Hierter som indgaaer Foreenings Pagt:
Lyksaligheders Nok er stienket ,
Paa Kildens Udspring, thi de tænket

Dyds = Edle Bend ! jeg veed , du Himmelst Brudgom sind
I Hiertet lukket , at raadsfere Unge Sind:
Tag dersor nu imod , som beste Brude Gave,
Fra Himmelnen alt godt, der stedse ønskes kand,
Nu kierligt Døsen vil Dig Selv i Minde have,
Og all Lyksalighed fra Himlens rette Land
Dig skal tilsendes, som beviiser,
At du i Hiertet hannem priiser.

Til Lykke da med Den, som er Dit Hierteres Deel!
Til Lykke med den Skatt , som er Dit Glædes Bel - - -
Vel = Edle Brudgom, tag imod En Juuret Krone,
Besadt med den Saphir / ret Dyds Bestandighed /
Dit Edle Hierter = Lav har selber reyst den Throne,
Hvorpaas I grønnes skal , som Blomstret i et Beed:
Med helligt Sind see nu forsørget,
Bed det I hannem har adsørget.

Ja meere glæde kan - - - Guds egen Plantess Green,
Der udi alle Ting har facet Aandens Preen,
Maac glæde sig at see, som Dydefulde Stamme,
Sin Plante ney, sin Green ney, Udspring af sin Dyd,
I Dag af samme Dyd saa yndefuld' at brannie,
At intet høyere kan fattes, end den Fryd:
Forældres Tunge maae nu snykkes,
Med Hosanna lad det lykkes.

Paa anden Siide er en mindre Glæde, Fryd,
Naar Afkom prydé kan med Godheds reene Dyd,
Saa seyler nu en meer' end alle Tunger raaber:
Til Lykke med alt godt Dyd = Edle Brude = Par,
Til Lykke i denn' Stand at smage Glædens Draaber,
Til Lykke med det Baand, som Himlen knyttet har,
Til Lykke nu med Gud adspørget
Til Lykke nu af Gud forsørget.

Begynd da Eders Vel i Jesu sode Navn,
Forlynet fremme skal det Wegte = Vagtens Gavn,
Gid! all Belsignelse, som Hermons Dugg, nedflyde,
Paa Eder, at I maa forundret standse ved
Den Tanke; hvilken Guld! der saadant monne hde;
At Eders Fedder i Lykhaligheders Fied
Ret, klippe fast maae altid gange,
Til Seyers Krone Jerlange.

